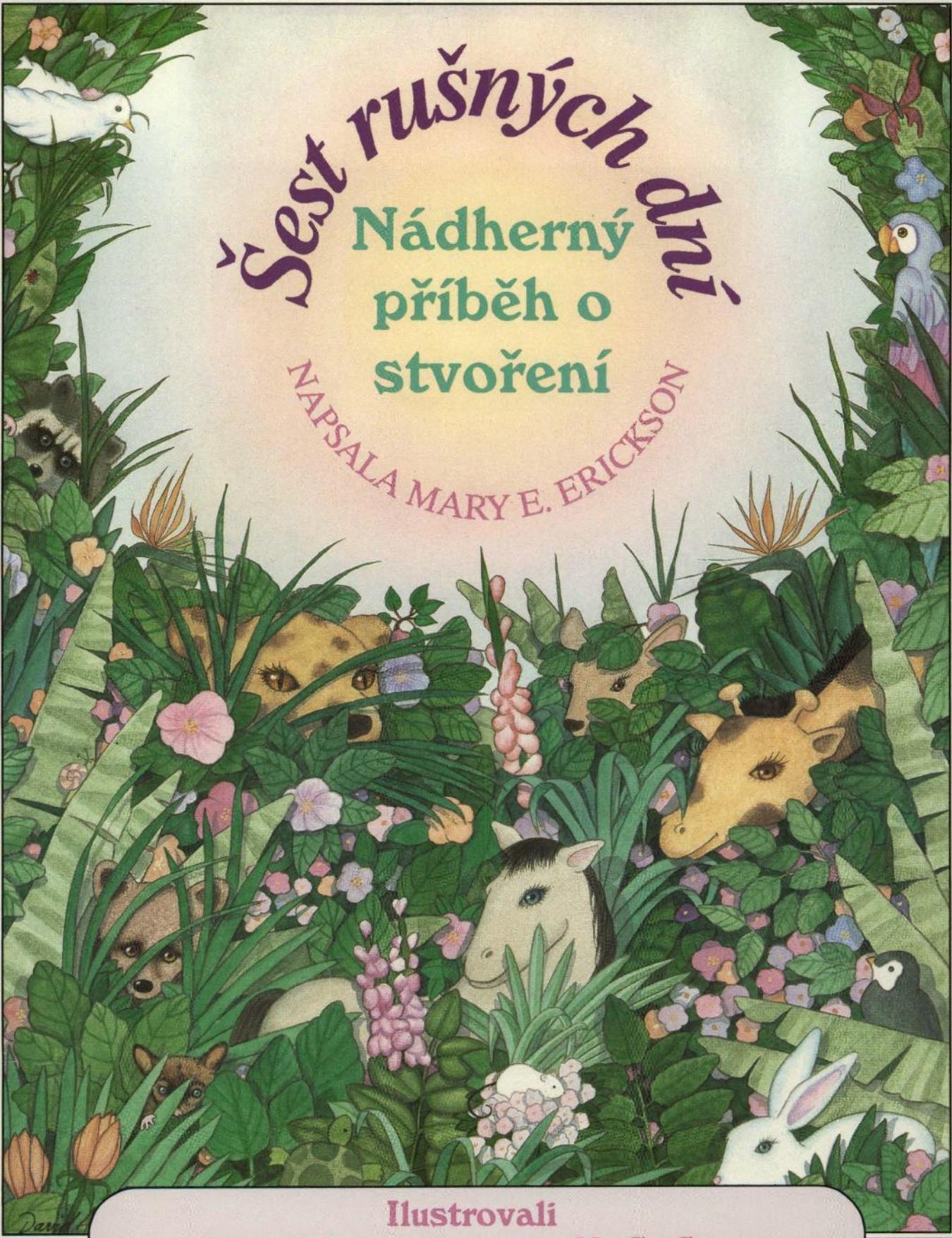

Šest rušných dní

Nádherný příběh o stvoření

NAPSALA MARY E. ERICKSON

Ilustrovali
David Acquistapace a N. C. Gary

Six Busy Days

Czech Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication may not be sold, and is for free distribution only.

*On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem napjal nebesa.
Vždyť všechno stvořil on, ...jehož jméno je Hospodin zástupů.*

Jeremiáš 10:12, 16b

*„Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechn jejich zástup,
zem i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachováváš při
životě a nebeské zástupy se ti klanějí.“*

Nehemiáš 9:6

Dávno, velmi dávno, ještě před začátkem času, stvořil Bůh nebe a zemi. Vytvořil je z ničeho.

Nebe bylo nádherné a šťastné místo. Žil tam Bůh Otec, Syn Ježíš a Duch svatý. Žili tam také andělé.

Long, long ago, before the beginning of time, God made the heaven and the earth. He made them out of nothing.

Heaven was a beautiful and happy place. God the Father, Jesus the Son, and the Holy Spirit lived there. The angels lived there, too.

Dávno jsi založil zemi, i nebesa jsou dílo tvých rukou. Ta zaniknou, a ty budeš trvat, všechno zveřší jako roucho, vyměníš je jako šat a vše se změní. Ale ty jsi stále týž a bez konce jsou tvoje léta. Budou zde pěstovat synové tvých služebníků, jejich potomstvo bude před tebou stát pevně.

Žalm 102:26-29

Země však byla studeným, tmavým a prázdným místem. Nikdo na ní nežil.

Proto se Bůh rozhodl, že i zemi učiní krásnou. Rozhodl se, že vytvoří nové věci, takové, jaké ještě nebyly stvořeny.

Bůh to mohl udělat, protože je všemocný. Může dělat všechno, co chce.

První den stvoření Bůh řekl: „Bud' světlo!“

Náhle se objevilo světlo. Část tmy zmizela. Bůh věděl, že úplné světlo by bylo stejně špatné jako úplná tma. Bůh je moudrý.

„Nazvu světlo *dнем*,“ řekl Bůh.
„Tmu nazvu *ночью*.“

Potom Bůh řekl: „Je to dobré!“

But the earth was a cold, dark, empty place. Nobody lived there. So God decided to make the earth a beautiful place, too. He decided to make new things, things that had never been created before.

God could do that because He is all-powerful. He can do anything He wants to do.

On the first day of creation, God spoke these words: "Let there be light."

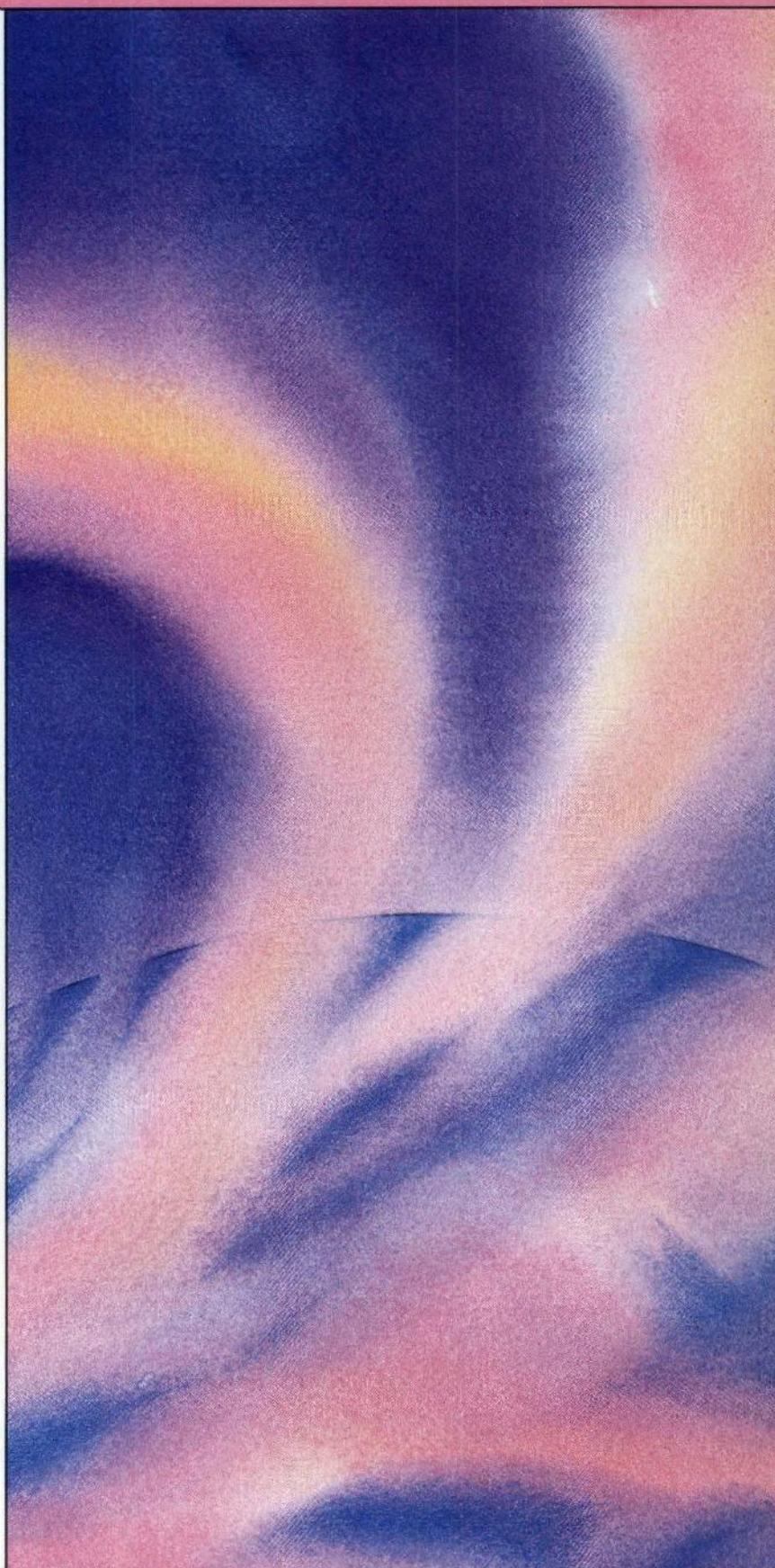
Suddenly light appeared. Some of the darkness was gone. God knew that all light would be just as bad as all darkness. God is wise.

"I'll call the light *daytime*,“ said God. "I'll call the darkness *nighttime*."

Then God said, "That's good!"

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůní byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

První Mojžíšova 1:1-2

Druhý den stvoření Bůh pohlédl na zem. Bylo na ní příliš mnoho vody. Voda pokrývala všechno.

Proto Bůh promluvil a objevila se modrá obloha. Vzduch byl průzračně čistý a po obloze pluly bílé mraky.

Třetí den stvoření Bůh řekl: „Stále je tu ještě mnoho vody. Chybí zde suchá zem.“

Proto opět promluvil. Když se oddělily vody, objevila se souš.

Bůh se podíval na to, co stvořil. Řekl: „Je to dobré! Souš nazvu zemí a vodu mořem.“

On the second day of creation, God looked at the earth. There was too much water. It covered everything.

So God spoke, and a blue sky appeared. The sky was filled with pure air and white clouds.

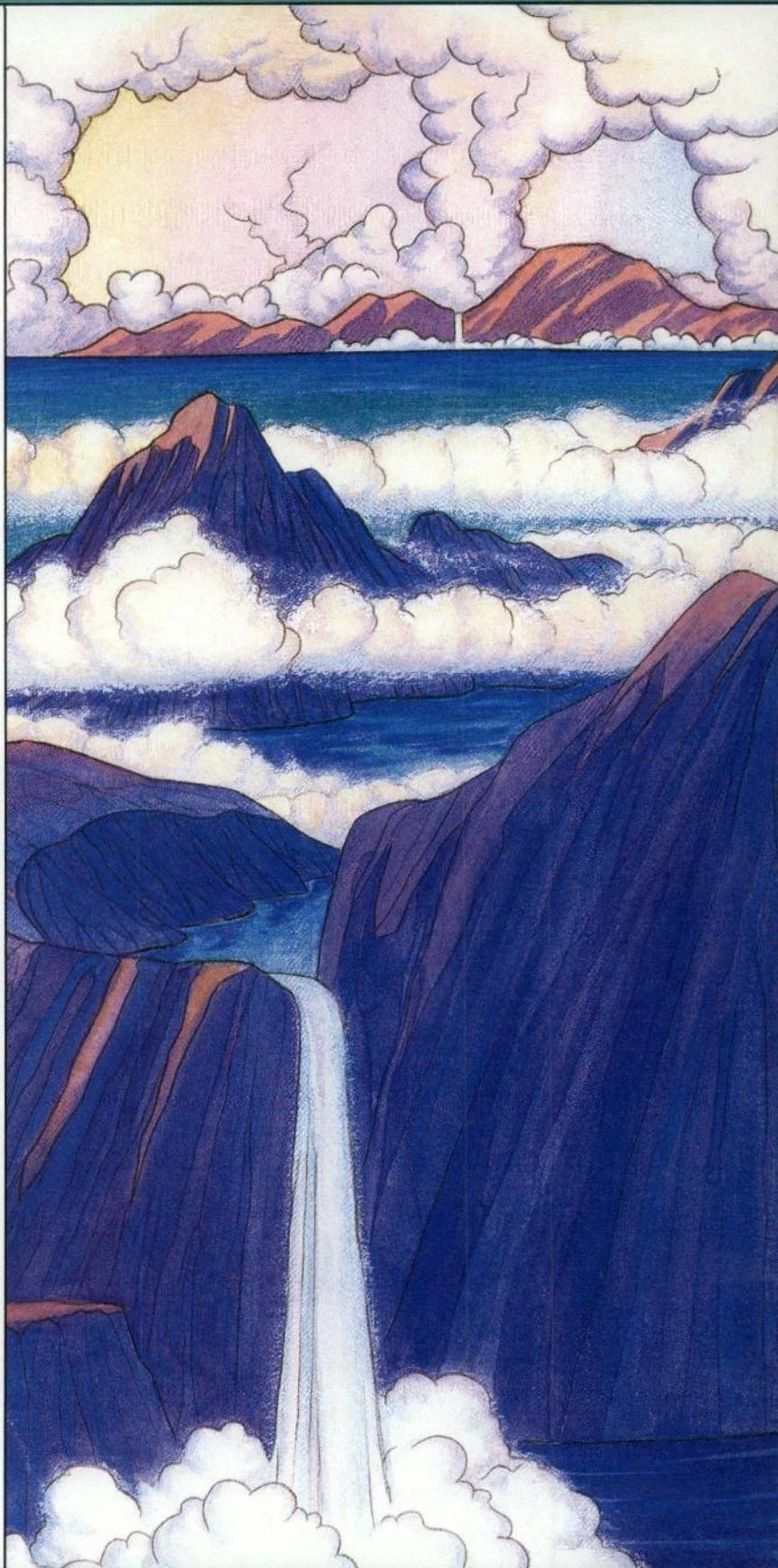
On the third day of creation, God said, “There’s still too much water. There should be some dry ground.”

So God just spoke. When the water separated, dry ground appeared.

God looked at what He had made. He said, “That’s good! I’ll call the dry ground *land*, and I’ll call the water *seas*.“

I řekl Bůh: „Bud’ světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. I řekl Bůh: „Bud’ klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“

První Mojžíšova 1:3-6

Potom Bůh stvořil různé druhy země. Stvořil hnědou a černou půdu, bílý a tmavý písek. Stvořil červený a žlutý jíl a skály všech barev.

Na zemi ale nerostlo nic.

Proto Bůh řekl: „Ať se země zazelená trávou, rostlinami a stromy!“

Náhle tu byly lesy plné vysokých borovic, vrhajících do okolí příjemný stín. Zem byla poseta rudými, růžovými a modrými květinami.

Zelené travnaté louky byly pokryty červeným jetelem a bílými sedmikráskami.

Then God created many kinds of land. He made brown and black soil, and white and tan sand. He made red and yellow clay, and rocks of every color.

But there was nothing growing on the earth.

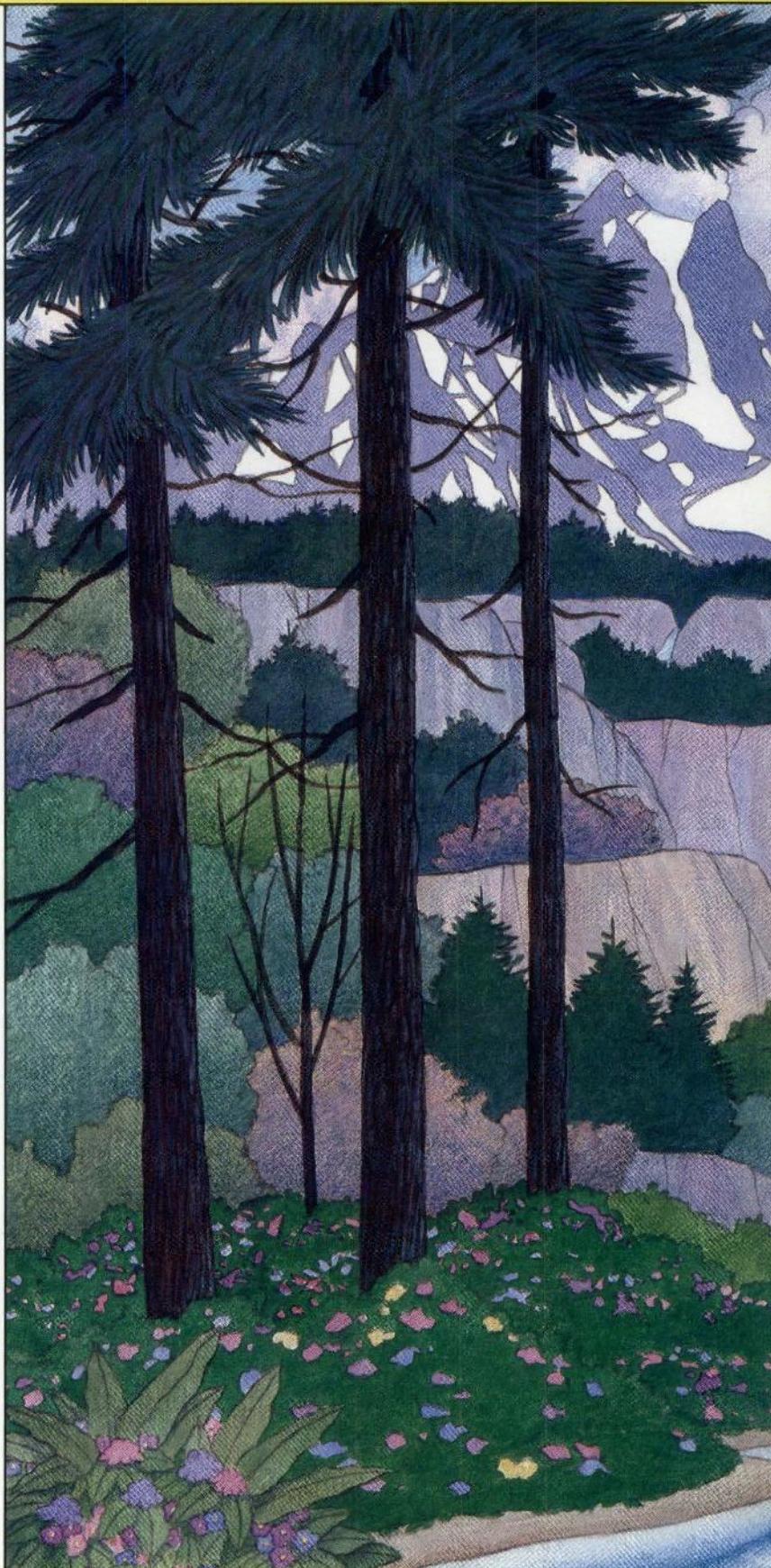
So God said, "Let the earth become alive with green grass, plants, and trees."

Suddenly there were forests of tall pine trees and round shade trees. Tiny purple, pink, and blue flowers dotted the forest floor.

There were green grassy meadows covered with crimson clover and yellow daisies.

Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak.

První Mojžíšova 1:7-9

Džungle byly zarostlé svítivě zelenou révou a rostlinami s listy velkými jako deštníky. Pod nimi rostly velké třpytivé květiny.

Pouště byly porostlé suchými keři a trnitými kaktusy. A Bůh dal květy i těmto píchavým rostlinám.

There were jungles thick with umbrella-like plants and shiny green vines. Large, brilliant flowers grew beneath them.

There were deserts speckled with bushy sagebrush and thorny cactus plants. And God put flowers even on these prickly plants.

Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovím rozmanitého druhu, které na zemi poneše plody se semeny!“ A stalo se tak. Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí.

První Mojžíšova 1:10-13

Údolí byla plná ovocných stromů: jabloní, pomerančovníků, broskvoní a hrušní. Na stráních rostly ořechy obsypané plody.

Byla zde pole plná různých druhů zeleniny a keřů s bobulemi.

Bůh se usmál a řekl: „Ó! Mám z toho radost! Líbí se mi, co jsem stvořil.“

Do každé rostliny Bůh vložil zázrak. Každé rostlině dal její vlastní semínko, aby v ní mohl život pokračovat dál.

Jak nádherný a moudrý plán!

There were valleys full of fruit trees: apples, oranges, peaches, and pears. On the hillsides grew walnut and pecan trees loaded with nuts.

There were fields full of berry bushes and vegetable plants.

God smiled and said, "Ah-h! That pleases Me. I like what I have made."

Into each plant and tree, God tucked a miracle. He gave each plant a seed of its own, so His creation would live on and on.

What a wonderful and wise plan!

I řekl Bůh: „Budě světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítila nad zemí.“ A stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy.

První Mojžíšova 1:14-16

Čtvrtý den stvoření Bůh řekl:
„Potřebuji jasné světlo, aby
vládlo dni. Potřebuji také mírné
světlo, aby svítilo v noci.“

Proto Bůh stvořil slunce na
obloze, aby hřálo jeho zemi. Slunce
pomůže rostlinám vyrůst. Určí čas
dnům, měsícům a rokům. Bude ředit
čtyři roční období: jaro a léto,
podzim a zimu.

Bůh stvořil měsíc s jeho stříbrným
svitem, aby svítil v noci. Do temnoty
rozptýlil milióny třpytivých hvězd.
Každé hvězdě dal její jméno.

Bůh byl na svá světla hrdý. Usmál
se a řekl: „Ó! Mám z toho radost.
Líbí se mi, co jsem stvořil.“

On the fourth day of creation, God said, "I need a bright light to rule the day. I need soft lights to shine at night."

So God set the sun in the sky to warm His world. The sun would help the plants grow. It would set the time for the days, months, and years. The sun would control the four seasons: spring and summer, autumn and winter.

God made the moon with its silver light to brighten the night. Into the blackness He scattered billions of sparkling stars. God gave each star a name.

God was proud of His lights. He smiled and said, "Ah-h! That pleases Me. I like what I have made."

Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.

První Mojžíšova 1:17-19

Pátý den stvoření se Bůh podíval na oblohu a moře. Pomyslel si: potřebují být naplněny živými tvory.

Proto Bůh řekl: „Vody, naplňte se rybami. Obloho, napiň se ptactvem!“

Tu se moře, jezera a řeky zaplnily rybami. Velkými i malými. Dlouhými i krátkými. Čilými i pomalými. Byla to stvoření tak zvláštní, že je těžké si je představit; stvoření tak barevná, že se těžko dají popsat.

On the fifth day of creation, God looked at his sky and seas. He thought, *They need to be filled with living things.*

So God spoke: “Waters, be filled with fish. Skies, be filled with birds.”

Suddenly the seas, lakes, and rivers were full of fish. Large fish, small fish. Long fish, short fish. Bright fish, dull fish. Creatures too strange to imagine; creatures too colorful to describe.

I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havěti a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré.

První Mojžíšova 1:20-21

Náhle začali na obloze létat ptáci. Orli se vznášeli nad horami. Mořští rackové kroužili nad oceány.

Někteří ptáci létali nízko – křepelky nad pšeničným polem a vlaštovky nad lukami.

Každý ptáček zpíval svou vlastní písničku. Bůh myslel na všechno.

Bůh pozoroval ryby v moři a ptáky na obloze. Usmál se a řekl: „Ó! Mám z toho radost. Líbí se mi, co jsem stvořil.“

Bůh požehnal svému stvoření. Vložil zázračné semínko do každého ptáka i ryby.

„Nyní,“ řekl Bůh, „budete mít mláďata. A vaše mláďata naplní moře a oblohu a budou je naplňovat i v budoucnosti.“

Suddenly, in the sky, birds were flying high. Eagles flew over the mountains. Sea gulls flew over the oceans.

Some birds were flying low, like quail in the wheat fields and swallows in the meadows.

Each one had a song to sing. God had thought of everything.

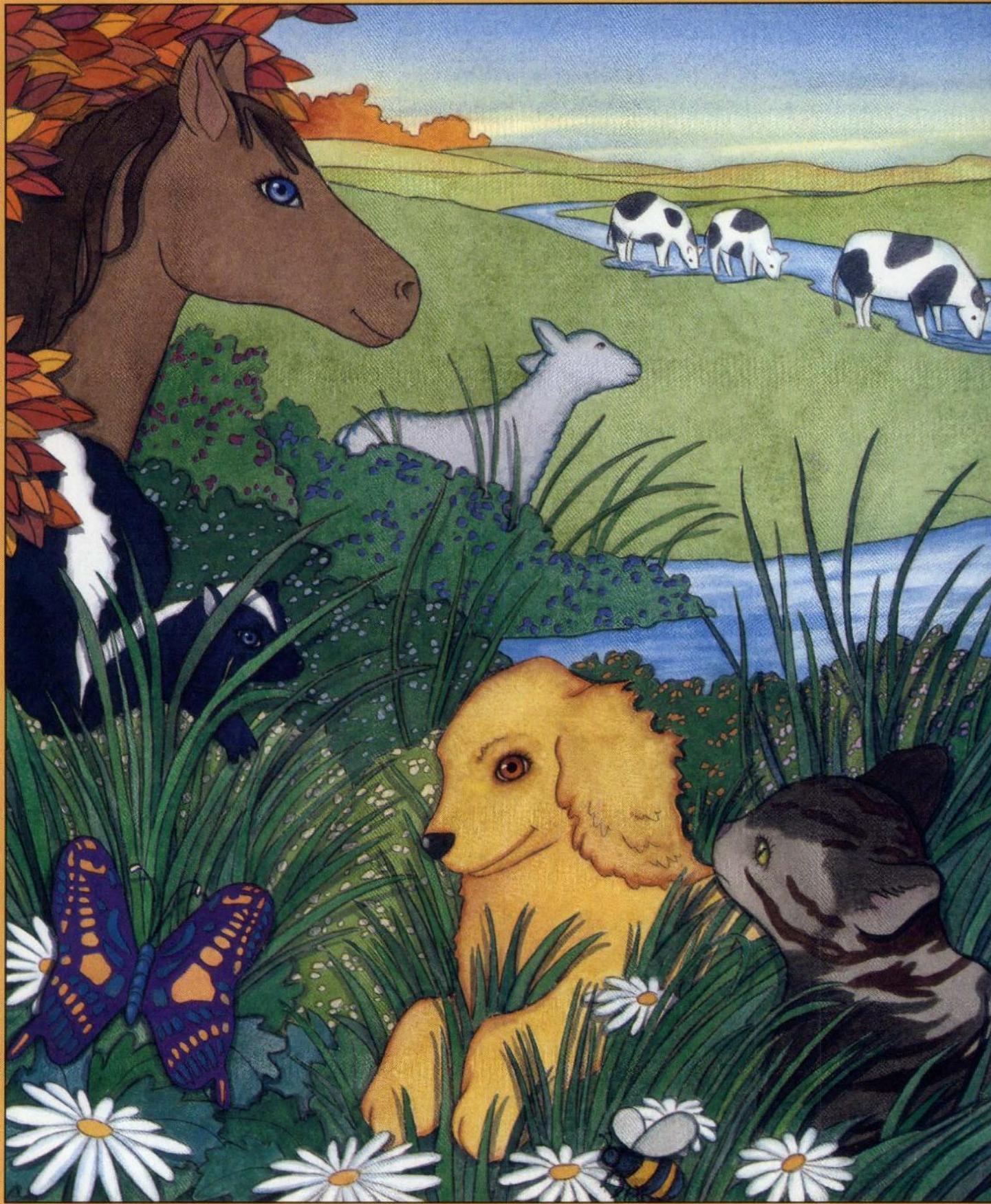
God watched the fish in the sea and the birds in the sky. He smiled and said, "Ah-h! That pleases Me. I like what I have made."

God blessed what He had created. He tucked a miracle seed inside each bird and fish.

"Now," said God, "you will have babies. And your babies will fill the seas and skies now and for years to come."

A Bůh jim požehnal: „Plod'te a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechť se rozmnoží na zemi.“

První Mojžíšova 1:22

Šestý den stvoření se Bůh podíval na svůj nový svět. Vody byly plné ryb. Obloha byla plná ptáků. Na zemi však nebyli živí tvorové.

Proto Bůh řekl: „At' jsou na zemi zvířata!“

A stalo se. Stalo se to v okamžiku. Země se zaplnila všemi druhy zvířat.

Psi a kočky si hráli v trávě. V poušti žili kojoti a zvláštní druhy myšek.

Králíci a skunkové se schovávali v keřích. Veverky a lasičky skákaly ve větvích stromů.

Na loukách se pásly ovce a čmeláci a motýli sáli nektar z květin.

Koně se proháněli po pastvinách a krávy pily z chladných potoků.

On the sixth day of creation, God looked at His new world. The waters were filled with fish. The sky was filled with birds. But there were no living creatures on the land.

Then God said, "Let there be animals on the earth."

And it happened. In the wink of an eye, it happened. The earth was filled with every kind of animal.

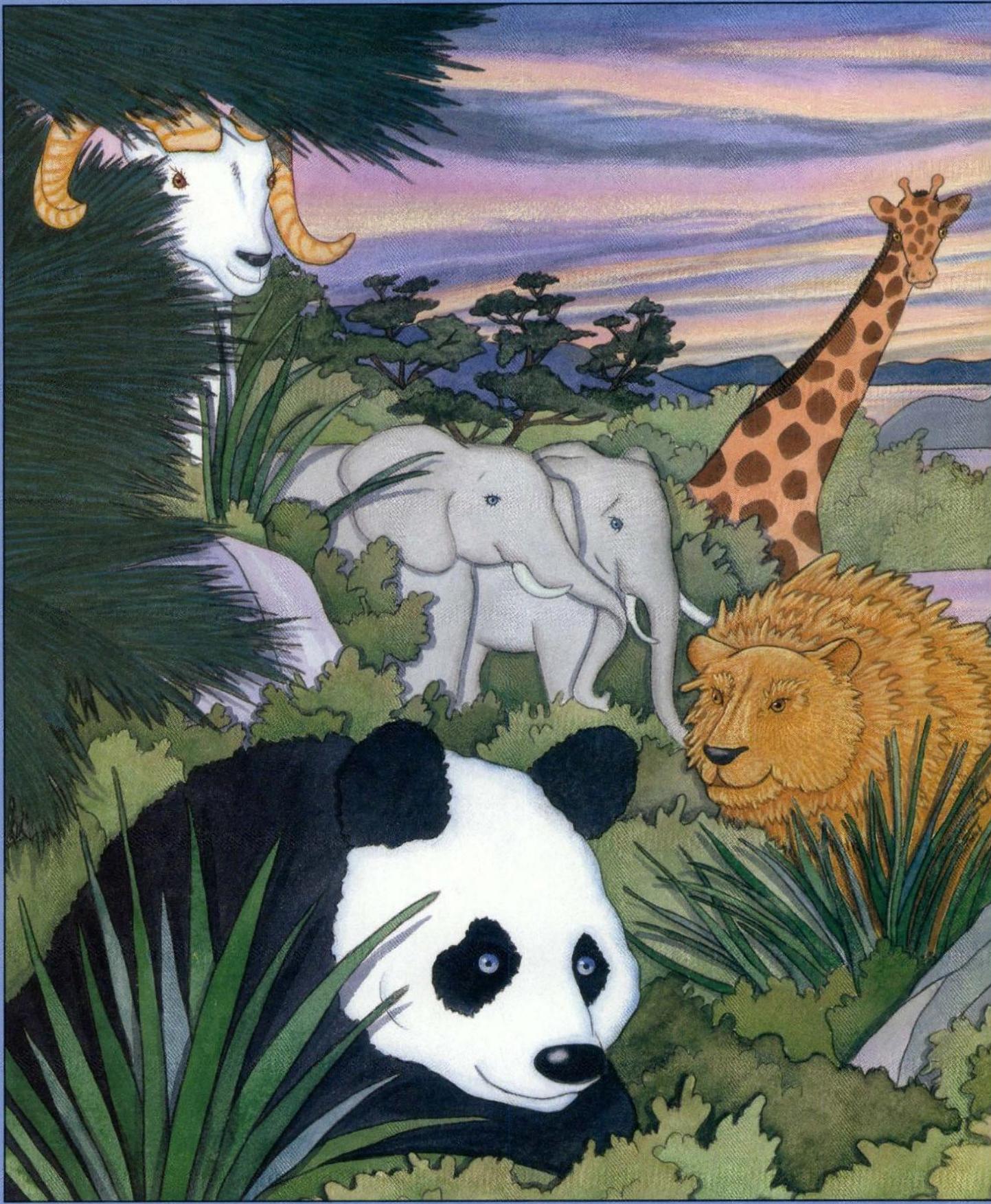
Playing in the grass were dogs and cats. Living in the desert were coyotes and curious pack rats.

Hiding in the bushes were rabbits and skunks. Up in the trees were squirrels and chipmunks.

Sheep grazed in the meadows, while bumble-bees and butterflies sucked nectar from the flowers.

Horses pranced in the pastureland, and cows drank from cool streams.

Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré.

Džunglí se procházeli sloni
a opice, lvi a žirafy.

Jeleni, losi, kamzíci a medvědi
šplhali po horách.

Malé želvy i obrovští dinosaurovi se
slunili na písčitých pobřežích jezer.

Když Bůh pozoroval svá zvířata,
usmíval se a řekl: „Ó! Mám z toho
radost. Líbí se mi, co jsem stvořil.“

Bůh požehnal zvířatům a do
každého z nich vložil zázračné
semínko, aby se mohla
rozmnožovat. Tak budou mít svá
mlád'ata: hříbata a telátka, lvíčata
a koťátka, štěňátka a selátka.

Jak nádherný a moudrý Stvořitel!

Roaming in the jungles were elephants
and monkeys, lions and giraffes.
Climbing the mountains were deer and
elk, goats and bears.

Sunning on sandy lakeshores were tiny
turtles and giant dinosaurs.

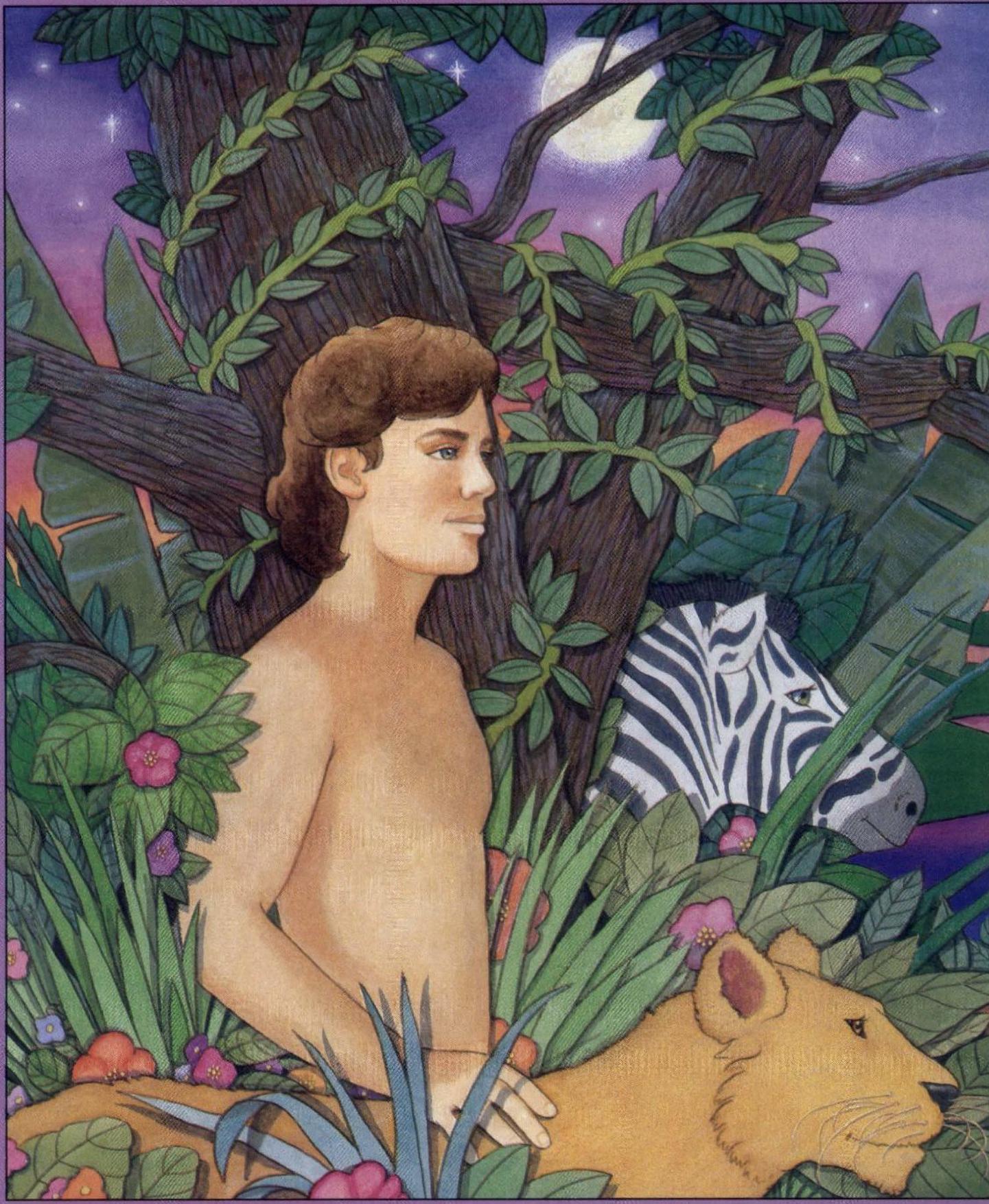
As God watched His animals, He smiled
and said, "Ah-h! That pleases Me. I like
what I have made."

God blessed the animals and tucked a
miracle seed inside each one so they could
reproduce their own kind. There would be
many babies: colts and calves, cubs and
kittens, pups and piglets.

What a wonderful and wise Creator!

I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl
naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé
panují nad mořskými rybami a nad
nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad
celou zemí i nad každým plazem plazícím
se po zemi.“

První Mojžíšova 1:26

Bůh se díval z nebe na vše, co učinil.

„Je to dobré,“ řekl, „ale má práce ještě neskončila.“

A Bůh Otec řekl Synu Ježíši a Duchu svatému: „Učiňme člověka. Učiňme ho podle našeho obrazu. Bude dohlížet nade vším, co bylo stvořeno.“

Bůh vzal hlínu ze země. Jemnýma, milujícíma rukama vytvořil tělo muže. Dal člověku rozum, aby mohl moudře užívat všechny věci, které Bůh učinil. Dal mu i duši, aby mohl uctívat nebeského Otce.

Potom Bůh vdechl tělu život a člověk ožil. Bůh mu dal jméno Adam.

A řekl: „Je to dobré! Je to velmi dobré!“

From the heavens, God looked down on all that He had created.

“It’s good,” God said, “but My work is not finished yet.”

And God the Father said to Jesus the Son and the Holy Spirit, “I will make man. I will make him in My own image. I will put him in charge of all that I have created.”

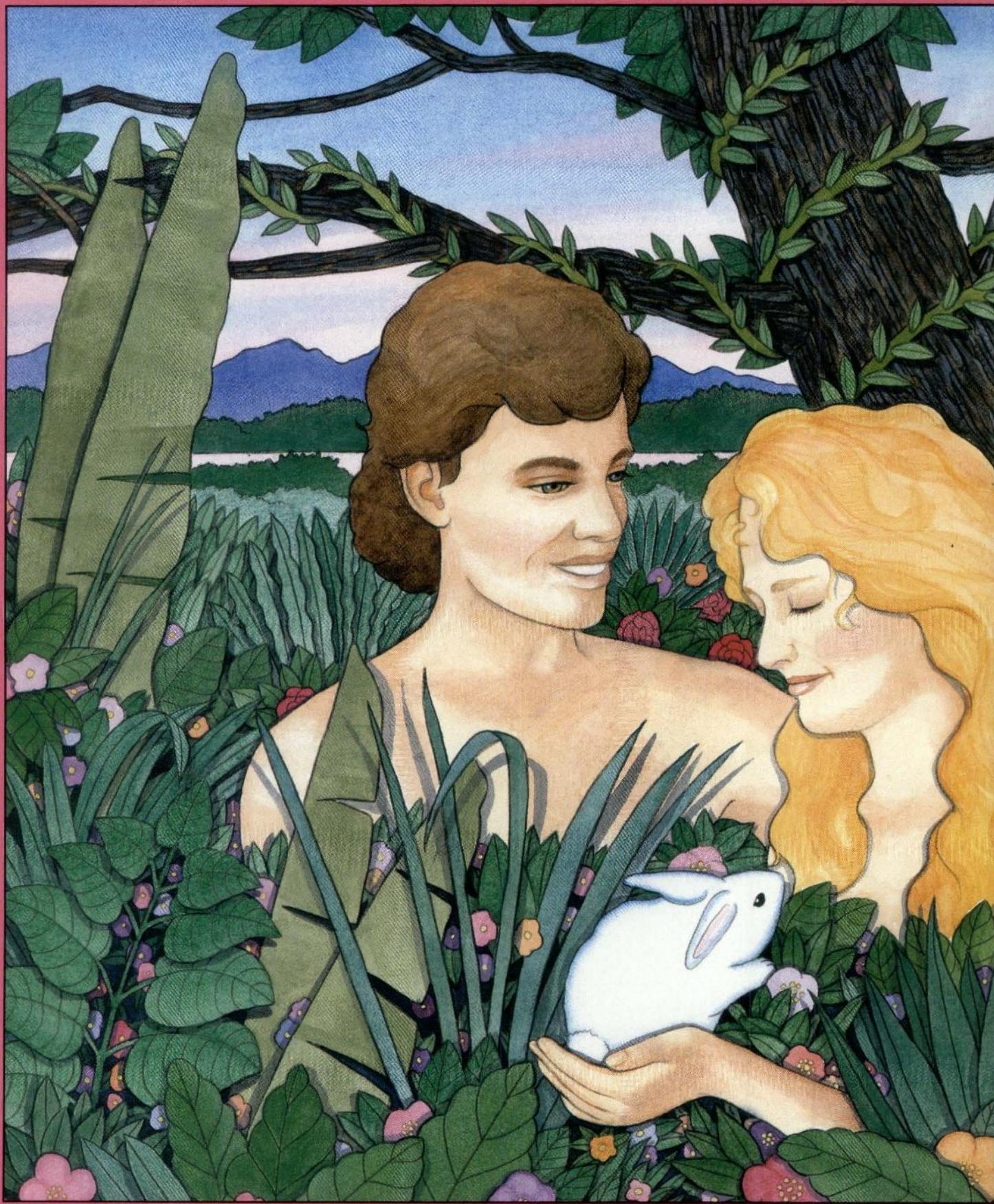
God took some clay from the ground. With gentle, loving hands, He shaped the body of a man. God gave the man a mind so he could wisely use all the things God had made. God gave the man a soul so he could worship the Heavenly Father.

Then God breathed life into the body, and the man became a living person. God named the man Adam.

And God said, “That’s good! That’s very good!”

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.

První Mojžíšova 1:27

Bůh chvíli sledoval Adama.

„Pro člověka není dobré, aby byl sám,“ řekl. „Potřebuje přítele a pomocníka.“

Potom přivedl na člověka spánek. Vzal z jeho boku žebro a vytvořil z něho ženu.

Bůh byl velmi spokojen s tím, jak ženu stvořil. I Adam byl rád. Adam dal ženě jméno Eva.

„Svěřuji ti dohled nad vším, co jsem stvořil,“ řekl Bůh. „Musíš pojmenovat každou rostlinu, strom, ptáka, rybu, hmyz a zvíře a o všechno se pro mne dobře starat.“

Bůh pokračoval: „Adame, ty a tvá žena jste mým nejlepším stvořením. Do každého z vás jsem vložil zázračné semínko, takže můžete mít děti, chlapce a děvčata, stejně jako jste vy.“

Adam objal Evu kolem ramen.

„Až vaše děti vyrostou,“ vysvětloval Bůh, „budou mít své děti. Jednoho dne bude svět plný krásných lidí: hnědých a žlutých, černých a bílých. Každý bude stvořen k mému obrazu.“

God watched Adam for a while. "It's not good for the man to be alone," God said. "He needs a friend and helper."

Then God caused the man to fall asleep. From his side God took a rib, and from the rib He made a woman.

God was very pleased with the woman He had made. So was Adam. Adam named the woman Eve.

"I'm putting you in charge of everything I have made," said God. "You must think of a name for each plant, tree, bird, fish, insect and animal, and take good care of everything for Me."

God continued, "Adam, you and your wife are My greatest creation. I have put a miracle seed inside each of you, so you can have baby boys and girls, just like yourselves."

Adam put his arm around Eve. "When your babies grow up," God explained, "they will have babies. Someday my world will be full of beautiful people: brown and yellow, black and white. Each will be created in My image."

Potom se Bůh podíval na své stvoření. Bylo po všech stránkách dokonalé.

Bůh se usmál a řekl: „Ó! Mám z toho radost. Líbí se mi vše, co jsem stvořil.“

Sedmý den Bůh odpočinul od své velké práce.

Bůh požehnal sedmému dni a řekl: „Tento sedmý den bude svatý.“

Po mnoho let Boží lidé sedmý den odpočívají. Odpočívají a uctívají Boha, velkého a moudrého

Now God looked at all His creation. It was perfect in every way.

God smiled and said, "Ah-hi! That pleases Me. I like everything I've made."

On the seventh day, God rested from the great work He had done.

God blessed the seventh day and said, "This Sabbath day shall be a holy day."

Down through the years, God's people have rested on the Sabbath day. They rested and they worshiped God, the great and wise Creator.

Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.

První Mojžíšova 2:1-3

Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; Kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte. Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den. Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísim v poslední den.“

Jan 6:35–40

Bůh stvořil lidi proto, aby mu byli co nejvíce podobní. Každý člověk je jedinečný a zvláštní. Jiný než zvířata. Byli jsme stvořeni k lásce, k přemýšlení a k péči o Boží stvoření. A proto, že nás tak miloval, stvořil Bůh zemi a moře, zvířata a stromy, všechno na nebi a na zemi, jenom pro nás.

Bůh nás miluje a chce s námi navázat kontakt. Zlost a nenávist v nás a v našem světě je nebezpečná vzpoura proti Bohu. Když my jsme hřešili, Ježíš, Boží Syn přišel na tento svět, aby nám ukázal jak žít. Zemřel na kříži místo nás.

Můžeš se setkat s Bohem a stát se jeho dítětem. Přiznej špatnost ve svém životě a přijmi Krista jako svého Spasitele. Potom se tě zeptá, jestli žiješ, jak nás učí na příkladech z Bible. Musíme se starat o druhé lidi i o všechno, co Bůh stvořil. Vše máme používat ke službě Bohu a člověku.

Poslouchej Ježíšova slova: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (Jan 14:6) Věř tomu, že Ježíš je Boží Syn, který zemřel na kříži za tebe. Potom byl vzkříšen, aby ti dal věčný život. Musíš přijmout to, že jako každý, i ty jsi hřešil. Potom popros Ježíše, aby ti odpustil tvé hříchy a stal se tvým Pánem a Spasitelem.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozenceho Syna Božího.

Jan 3:16–18

Then Jesus declared, "I am the bread of life. He who comes to me will never go hungry, and he who believes in me will never be thirsty. But as I told you, you have seen me and still you do not believe.

All that the Father gives me will come to me, and whoever comes to me I will never drive away. For I have come down from heaven not to do my will but to do the will of him who sent me. And this is the will of him who sent me, that I shall lose none of all that he has given me, but raise them up at the last day.

For my Father's will is that everyone who looks to the Son and believes in him shall have eternal life, and I will raise him up at the last day.

John 6:35-40

God created people to be a lot like Himself. Each person is unique and special. Different from the animals, God created the people of the world to love, to think, and to care for the rest of God's creation. It's because He loved us so much that He created the land and sea, the animals and trees, all of the heavens and earth, just for us.

God loves us, and He wants to have a relationship with us. It is rebellion against God that has caused the ugliness, the anger and the hate in us and in our world. When we sinned, Jesus, God's son, came to this world as an example of how to live. He died on a cross in our place.

You can become reunited with God as one of His children by confessing the evil in your life and accepting Christ as your Savior. Then He asks that you live as He taught us through His own example in the Bible. We must care for other people and the world God created. This is called stewardship. Everything God has created you must use in the service of God and man.

Listen to the words Jesus spoke: "I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me." (John 14:6) All you need to do is believe Jesus is God's son who died on the cross for you and then rose from the dead to give you everlasting life. You must admit that, like everyone, you have sinned. Then ask Jesus to forgive your sins and become your Lord and Savior.

For God so loved the world that he gave his one and only Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life. For God did not send his Son into the world to condemn the world, but to save the world through him. Whoever believes in him is not condemned, but whoever does not believe stands condemned already because he has not believed in the name of God's one and only Son.

John 3:16-18

⁵You made him a little lower than the heavenly beings and crowned him with glory and honor.

⁶You made him ruler over the works of your hands; You put everything under his feet: ⁷all flocks and herds, and the beasts of the field, ⁸the birds of the air, and the fish of the sea, all that swim the paths of the seas.

Psalm 8:5-8

Žalm 8:6-9

¹⁵The Lord God took the man and put him in the Garden of Eden to work it and take care of it.

Genesis 2:15

První Mojžíšova 2:15

¹²But God made the earth by his power; he founded the world by his wisdom and stretched out the heavens by his understanding. ¹⁶For he is the Maker of all things, ...the Lord Almighty is his name.

Jeremiah 10:12, 16b

Jeremiáš 10:12, 16b

⁶“You alone are the Lord. You made the heavens, even the highest heavens, and all their starry host, the earth and all that is on it, the seas and all that is in them. You give life to everything, and the multitudes of heaven worship you.”

Nehemiaš 9:6

Nehemiáš 9:6

²⁵In the beginning you laid the foundations of the earth, and the heavens are the work of your hands. ²⁶They will perish, but you remain; they will all wear out like a garment. Like clothing you will change them and they will be discarded. ²⁷But you remain the same, and your years will never end. ²⁸The children of your servants will live in your presence; their descendants will be established before you.

Psalm 102:25-28

Žalm 102:26-29

¹In the beginning God created the heavens and the earth. ²Now the earth was formless and empty, darkness was over the surface of the deep, and the Spirit of God was hovering over the waters.

Genesis 1:1-2

První Mojžíšova 1:1-2

3And God said, “Let there be light,” and there was light. ⁴God saw that the light was good, and he separated the light from darkness. ⁵God called the light “day” and the darkness he called “night”.

⁶And God said, “Let there be an expanse between the waters to separate water from water.”
Genesis 1:3-6

První Mojžíšova 1:3-6

⁷So God made the expanse and separated the water under the expanse from the water above it. And it was so. ⁸God called the expanse “sky.” And there was evening, and there was morning – the second day.

⁹And God said, “Let the water under the sky be gathered to one place, and let dry ground appear.” And it was so.

Genesis 1:7-9

První Mojžíšova 1:7-9

¹⁰God called the dry ground “land,” and the gathered waters he called “seas.” And God saw that it was good.

¹¹Then God said, “Let the land produce vegetation: seed bearing plants and trees on the land that bear fruit with seed in it, according to their various kinds.” And it was so. ¹²The land

produced vegetation: plants bearing seed according to their kinds. And God saw that it was good.

¹³And there was evening, and there was morning — the third day.

Genesis 1:10-13

První Mojžíšova 1:10-13

¹⁴And God said, “Let there be lights in the expanse of the sky to separate the day from the night, and let them serve as signs to mark seasons and days and years, ¹⁵and let them be lights in the expanse of the sky to give light on the earth.” And it was so.

¹⁶God made two great lights — the greater light to govern the day and the lesser light to govern the night. He also made the stars.

Genesis 1:14-16

První Mojžíšova 1:14-16

¹⁷God set them in the expanse of the sky to give light on the earth, ¹⁸to govern the day and the night, and to separate light from darkness. And God saw that it was good. ¹⁹And there was evening, and there was morning — the fourth day.

Genesis 1:17-19

První Mojžíšova 1:17-19

²⁰And God said, “Let the water teem above with living creatures, and let birds fly above the earth across the expanse of the sky.” ²¹So God created the great creatures of the sea and every living and moving thing with which the water teems, according to their kinds, and every winged bird according to their kind. And God saw that it was good.

Genesis 1:20-21

První Mojžíšova 1:20-21

²²God blessed them and said, “Be fruitful and increase in number and fill the water in the seas, and let the birds increase on the earth.”

Genesis 1:22

První Mojžíšova 1:22

²⁵God made the wild animals according to their kinds, the livestock according to their kinds, and all the creatures that move along the ground according to their kinds.

Genesis 1:25

První Mojžíšova 1:25

²⁶Then God said, “Let us make man in our image, in our likeness, and let them rule over the fish of the sea...over all the earth, and over all the creatures that move along the ground.”

Genesis 1:26

První Mojžíšova 1:26

²⁷So God created man in his own image, in the image of God he created him; male and female he created them.

Genesis 1:27

První Mojžíšova 1:27

¹Thus the heavens and the earth were completed in all their vast array. ²By the seventh day God had finished the work he had been doing; so on the seventh day he rested from all his work. ³And God blessed the seventh day and made it holy, because on it he rested from all the work of creating that he had done.

Genesis 2:1-3

První Mojžíšova 2:1-3

Už sis někdy přál být při tom, když Bůh tvořil svět?

Jaké by to asi bylo, dívat se na Něj, jak rozptýlil hvězdy na
obloze a naplnil oceány rybami ?

Šest rušných dní je písni chvály našemu Stvořiteli. Pro tebe a
tvé děti to bude důvod znovu žasnout nad mocí,
obrazotvorností a moudrostí našeho velkého Boha.

